

О мрвога вука, и зец оштри зубе.

(Народна изрека)

Не чини ли вам се да наши политичари личе на жене? Наиме, смртно је досадно оно што причају, али је животно интересантно оно што сакривају! Наш народ, пак, неодољиво подсећа на преварене мужеве. Прекасно сазнаје истину. И тако то траје, већ дуго, дуго.

Живимо у време када се ређају, до пре двадесетак година, незамисливи догађаји. На пример, Косово је увело ембарго Србији!? Е па могу да замислим да нам уведе ембарго Америка, Русија, Немачка, па и Финска (да нам не шаље више Ахтисарија, на пример), али да нам то учини неко или нешто толико невидљиво на економској мапи, то је већ за Риплија. Наравно, видели смо већ да је то само био изговор за нешто сасвим друго, нешто што се у „Приштини“ потпуно озбиљно зове „Олуја 2“.

Оно што је заиста феноменално су изјаве политичара са обе стране. Политичари и „економисти“ из „Приштине“ и Тиране унисоно ликују по принципу: „Ма нека плаћамо скупо, само да не дајемо Србима паре“. Смешно, али ни издалека тако смешно као што коментаришу њихове колеге из Београда. А ту се нарочито провлаче три тезе:

Сасвим је јасно да је потез „Приштине“ најмање економски мотивисан, а знатно више политички и војно-стратешки.

Прва је она по којој Србија на Косово „извози“ 300 милиона евра годишње, па ће нас ова економска блокада докусурити. У реду, заиста је у ова времена сваки цент важан, и то не само нама. Али ми немамо приход од 300 милиона евра, него продају! Па све и да га имамо, није довољан за предају Косова. Нека је просечна маржа 10% (а није више), наша зарада од те трговине не прелази 30 милиона. Можемо ли преживети без тог мањка? Ако нас, Срба има 10 милиона, и да сваки годишње издвоји три евра, мањак би се

Косово између олује и поветарца

Пише: Александар Б. Ђикић
уторак, 09 август 2011 21:49

покрио. Наравно, има и оних који би државу могли да часте и са 10. Рецимо ко је купио пре 10 година, фабрику за један евро, до данас је ваљда довољно развио бизнис да би могао и да се десетоструко „испружи“. Ипак, држава је у питању.

Друга, још смешнија теза (али са јасним циљем), која се ових дана пласира са другосрбијанских медија, експлоатише сироте пољопривреднике са југа Србије, којима је ето пропао бизнис са парадајзом, јер је исти (то јест парадајз) запао у бесцење. Наравно као разлог, наводи се губитак косовског тржишта. Знају они добро да су насталу „парадајз кризу“ проузроковала три фактора: прекомеран увоз из Турске и БЈРМ, прошлогодишња висока цена која је навела произвођаче на хиперпродукцију ове године, и већ пословични недостатак аграрне политике. Али зашто се не би народ још мало слудео, кад се може. Најлакше је и парадајз ставити у службу растакања државе. Велика је мистерија само како иста судбина није задесила и паприку!? Можда зато што се она и иначе не арчи у време Рамазана на Косову, не знам!?

Трећа, и нарочито опасна је она која се често пласира од стране београдских „аналитичара“, а која се (гле чуда) „у длаку“ поклапа са ставовима „Приштине“, јесте она по којој је акција ОВК била усмерена само на сузбијање криминала, а чије је легло север Косова. Нигде га више нема, само тамо, и нарочито смета Тачију, оличењу борбе против криминала. Тужно или смешно? Има ли нелегалних токова робе и новца на северу? Сигурно да има, али ни приближно колико јужно од Ибра, где Тачи одавно врши власт. Да ли је држава Србија требала да предузима ефикасније мере, како би се ти нелегални токови спречили, што је пре свега интерес Србије. Сигурно да јесте, али то није суштина проблема. То након 25. јула не крију ни косовски аналитичари, али крију београдски.

Сасвим је јасно да је потез „Приштине“ најмање економски мотивисан, а знатно више политички и војно-стратешки. Но, има ли ипак економских интереса у најновијем косовском галиматијасу? Свакако да има.

Фукушима и Билер

Прве економске ефекте ће осетити хрватске фирме. Не знам да ли се тренутно понашање Хрватске може назвати пилићарењем или лешинарењем, али је чињеница да су недавно приштински званичници Стјепану Месићу наговестили шта смерају, и да се

хрватске фирме припреме да преузму то тржиште. Не треба бити видовит и предвидети да ће то Хрвати са особитим задовољством и учинити. Но, то још увек не значи да роба из Србије неће бити присутна. Необично отворени према хрватском капиталу, омогућили смо да велики број наших фирми протеклих година постане власништво Хрвата, тако да ће и цемент, јестиво уље, и други производи из Србије бити присутни на Косову, али преко хрватских фирми (Нексе, Агрокор...), уз обавезно *Made in Croatia*. Овима „Приштина“ пре свега, а и Хрватска такође, крше ЦЕФТА споразум. Хрвате то много не брине јер ће ускоро ући у ЕУ, чиме аутоматски излазе из ЦЕФТЕ, али нас би и те како требало да брине. Ако је ЦЕФТА споразум озбиљна ствар, а требало би да јесте јер су и Пољска, Чешка, Мађарска и друге земље биле пре уласка у ЕУ потписнице истог, онда је ово флагрантно кршење споразума из најмање два разлога. Прво, ако је УНМИК потписник споразума, нема се шта преговарати о царинском печату Косова. Печат постоји. Преговори на ту тему могу само довести до пријема Косова у ЦЕФТУ, чиме ће „Београд“, не само признати Косово, него му још и додати ветар у једра. Друго, понашање Хрватске је врло проблематично, јер ће практично имати повлашћени положај у оквиру ЦЕФТЕ, што опет отвара многа друга питања. С обзиром на то да смо се само до пре пола године хвалили да су нам односи са Хрватском на изузетној разини, хоће ли се можда на билатералном плану доћи до решења? Сумњам, али...

Много се протеклих година говорило о томе како је немачка подршка независности Косов, плаћена косовским угљем.

Сигурно да пада у очи изузетно ангажовање Немачке у последњим догађајима на Косову. Те командант КФОРа – Немац, те додатни контингент немачких војника, те портпарол КФОР-а са проблематичним изјавама – Немац, те спречавање одржавања седнице СБ УН од стране Немачке... Заиста пуно коинциденција. Укратко, ангажовање Немачке у последње две недеље на Косову и око Косова знатно надилази све друге НАТО савезнике. Усудио бих се рећи да се ради и о благо паничном ангажовању.

Много се протеклих година говорило о томе како је немачка подршка независности Косов, плаћена косовским угљем. То није ништа ново. А Немачка није мачји кашаљ. Трагедија у нуклеарки Фукушима је убрзала одлуку Немачке да почне да затвара своје нуклеарке. Педантни Немци баш ништа не раде напамет. Вероватно планирају алтернативне изворе енергије. Косово располаже резервама лигнита које су велике. Резерве по досадашњим истраживањима износе између 17 и 20 милијарди тона! То је значајан извор енергије, која ће Немачкој убудуће бити потребна. Логика постоји.

Косово између олује и поветарца

Пише: Александар Б. Ђикић
уторак, 09 август 2011 21:49

